

Корінь зла

Юрій Вухналь

Вухналь Юрій
КОРІНЬ ЗЛА

Почалася перевиборна кампанія, і сількор Червона Швайка вирішив написати дописа до газети.

"Таким не місце у сільраді", — написав він заголовок, подумав трохи й додав: "У нашій сільраді..." Червона Швайка знову задумався, а далі усміхнувся.

"Ось допис надрукують, — уявляв він, — прийде газета в село, читати всі будуть і казатимуть: "От молодець, голови не побоявся, так правду й чеше!"

О, він напише, всі діла на чисту воду виведе — і про хабар напише, і про хибні вчинки, і про пияцтво, про все напише, він покаже, як головувати. Прийдуть перевибори — і провалять голову сільради. Скажуть селяни: "Нам таких не треба!"

Всі будуть його поважати й дякувати. І сількор Червона Швайка вже наважився радісно продовжувати свій допис, але тут йому в голову вскочила коротка неприємна думка: "А як голову на перевиборах не провалять, а як він знову залишиться головою, що тоді?!".

Сількор сів і завмер.

А правда, що тоді? Пропав тоді сількор Червона Швайка на славному сількорівському фронті.

Замислився Червона Швайка ще дужче.

"А воно, по правді сказати, то й головувати нелегко, — подумав він, — всім не догодиш. Хіба на такій роботі не вип'єш чарчину? А про хабарі, може, брешуть, може, то й не хабарі. От про секретаря треба писнути, то дійсно шахрай, так шахрай".

Сількор уже взяв знову олівця в руки, щоб викрити ганебні вчинки секретаря, та тут же знову в голові майнула неприємна думка: "А секретар кумував у голови"...

Сількор кинув олівець.

"Та й секретарювати не дуже-то легко, — наче виправдовувався Червона Швайка. — В такій роботі та хіба помилка не трапиться, а напиши — чоловіка образиш, авторитет його підірвеш, ворога наживеш".

Червона Швайка знову замислився і згадав члена сільради Макара Кукіля, п'яницю й неробу, але знову ж таки неприємна ляклива думка нагадала сількорові: "А Кукіль сват секретареві..."

Сількор підпер рукою голову й довго сидів отак, замислившись, а потім посвітлішало лице у нього, а далі засяяло. Він схопив олівця і дописав до першого рядка: "У нас у сільраді є сторож Михайло Карась..."

Довго писав Червона Швайка, виписував усі провини сторожеві — й негарне поводження, й негосподарське ставлення до майна сільрадівського, й неохайність... І в

кінці суворо додав:

"Не місце таким людям у сіл'їрадї!"

1927 р.